

охлузи, нито ржетъ и краката да се движатъ, отъ него нищо нѣма да остане.

Какво означава стихът „езикътъ на мѣдрия украсява знанието“? Езикътъ на мѣдрия може да се уподоби на хубавите дрехи, съ които човѣкъ се облича. Значи, който се облича съ хубави дрехи, той минава за уменъ, за знаещъ човѣкъ. Така е за онзи, който, наистина, е уменъ човѣкъ. Обаче, ако глупавиятъ се облича съ хубави дрехи, и по този начинъ иска да мине за уменъ човѣкъ, той изпада въ смѣшно положение. Когато младъ, левентъ момъкъ се облича добре, по-красиво нѣщо отъ това нѣма; обаче, когато старъ, прегърбенъ човѣкъ се облича хубаво и иска да обѣрне внимание на хората, той става за смѣхъ.

„Очитѣ Господни сѫ на всѣко място;

И наблюдаватъ злитѣ и добритѣ.“ (— 3 ст.).

Съвременните хора разискватъ върху въпроса, има ли Господъ очи, или нѣма. Едни подържатъ, че Господъ има очи и всичко вижда; други подържатъ, че Той не вижда, какво се върши на земята. Обаче, и онзи, който твърди, че Господъ вижда всичко, като отиде на нивата, по сто пъти на денъ боде воловетѣ си съ остена, както и онзи, който казва, че Богъ нѣма очи и не вижда, какво правятъ хората на земята. Ако ти си търговецъ, който имашъ да плащаши нѣколко полици, и твоятъ кредиторъ дойде въ дома ти и започне да те боде съ остена си, какво ще бѫде твоето положение? Следователно, щомъ вѣрвашъ, че Богъ всичко вижда, ти не трѣба да бодешъ воловетѣ си съ оstenъ. И воловетѣ разбиратъ отъ меки думи. Щомъ си ги впрегнали и си задоволилъ всичките имъ нужди, тѣ и безъ оstenъ ще оратъ. Какво правятъ съвременните хора? Говорятъ за Бога, а мушкатъ съ оstenъ. Не, като говорите за Бога, оstenътъ ви ще бѫде нагоре. Езикътъ на човѣка е оstenътъ, съ който той си служи. Кога, именно, човѣшкиятъ езикъ е изправенъ нагоре? Когато човѣкъ говори меко, тихо и отъ нищо не се дразни, езикътъ му е нагоре. Хората го хулятъ, обиждатъ, но той остава тихъ и спокоенъ. Когато оstenътъ, т. е. езикътъ на човѣка е надолу, той ще се натъкне на Мойсеевото учение — „око за око, или оstenъ за оstenъ“. Тъй щото, всички трѣбва да знаете, че очитѣ Господни сѫ на всѣко място, дето има животъ. Въ гробищата, дето животъ не сѫществува, Богъ не е тамъ. Орешъ ли на нивата, Господните очи те наблюдаватъ. Учишъ ли, добъръ човѣкъ ли си, Господните очи те на-